

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23358

гр. София, 13.11.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в открито заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6213** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана от процесуалния си представител юрк. Д., срещу решение № 1528 от 31.03.2024 г., постановено по НАХД № 153 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105 – ти състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 11.06.2021 г., издаден от АПИ, с който на „ПИМК“ ООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. ал. 3 и вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Твърди се, че буквалното тълкуване на правната норма е довело до постановяване на неправилно решение. Нормата на чл. 189ж ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани нарушенията, свързани с неизплащане на дължимите пътни такси. Излага подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението. Според касатора процесния ЕФ

съдържа всички изискуеми от тази разпоредба реквизити. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърден ЕФ.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – „ПИМК“ ООД, не изпраща представител. Чрез адв. К., в представен отговор по жалбата, взема становище за нейната неоснователност, като счита решението на СРС за правилно и законосъобразно. Навежда доводи и за други нарушения при издаване на ЕФ, непосочени в решението на СРС, включително маловажност по чл. 28 ЗАНН. Позицията се и на европейското законодателство в тази насока с твърдения, че националната правна уредба не съответства на Директива 1999/62/ЕО и на приложимите актове от правото на ЕС - Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204, респективно 2009/750/ЕО: Решение на Комисията от 6 октомври 2009 г.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че делото следва да бъде спряно, поради наличие на преюдициално запитване по образувано дело № С-61 на СЕС.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 11.06.2021 г., в 07:03 часа, е установено нарушение № С555В2А4АС0А0В9ВЕ053011F160А62С6 с ППС – товарен автомобил ИВЕКО АД 410 Т, с рег. [рег.номер на МПС], с техническа допустима максимална маса 41000, брой оси 4, екологична категория Евро 6, без ремарке, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП), тъй като няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, намиращо се на път А-6 км 50+427.

За нарушението е направен снимков материал, въз основа на който на дружеството „ПИМК“ ООД бил издаден от АПИ, ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП № [ЕГН] от 11.06.2021 г. С ЕФ, на основание чл. 10б, ал. 5 ЗП, на дружеството е определено да заплати такса в размер на 119 лева.

В ЕФ е посочено, че дружеството може да се освободи от административнонаказателна отговорност, ако в 14-дневен срок от получаване на ЕФ, заплати компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 ЗП, в размер на 750 лева. При плащане на компенсаторната такса в срок, ЕФ ще бъде анулиран.

Направена е проверка относно собствеността на ППС, от която е установено, че същото е собственост на „ПИМК“ ООД.

Издаден е ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН] от 11.06.2021 г., от АПИ, с който на „ПИМК“ ООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП.

Съдът е изложил и правните си изводи, за да отмени ЕФ. Приел, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. Законодателят не е предвидил възможност да бъде издаван ЕФ за това нарушение, като същото е следвало да се санкционира, като първо бъде съставен акт за установяване на административно нарушение, а в последствие – наказателно постановление. Отделно от това СРС е приел, че формулираното в електронния фиш административнонаказателно обвинение е неясно, тъй като не е посочено какъв е бил размерът на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, както и по какъв начин същата е била изчислена. Според СРС липсата на конкретно посочване на размера на дължимата тол такса за конкретното ППС с ясно описание на начина на формирането ѝ е ограничило правото на жалбоподателя да разбере в пълнота фактическите предели на вмененото му нарушение, като узнае какъв размер на такса не е заплатил и защо се приема, че дължи такса именно в този размер. От мотивите на решението става ясно, че от бордовото устройство, с което е бил оборудван влекачът, по неизяснени причини не са били подадени данни относно изминатия път на процесните дата и място, съответно и дължимата тол такса не е била изчислена и заплатена.

По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

С протоколно определение от 01.11.2024 г., съдът е дал ход по същество и е обявил, че ще се произнесе с решение в срок.

Административен съд София – град, в настоящия касационен състав приема, че следва да отмени протоколното си определение от 01.11.2024г. и да постанови спиране на съдебното производство, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, до постановяване на решение от Съда на Европейския съюз по дело № С-61/2023г., каквото искане е направено в съдебно заседание и от представителя на Софийска градска прокуратура.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 63в ЗАНН, решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета "Касационно производство" на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 144 АПК се намира в Дял Трети "Производства пред съда" в глава Девета "Общи разпоредби", която е приложима както за първоинстанционното, така и за касационното производство. Разпоредбата на чл.144 АПК предвижда за неуредените в този дял въпроси, да се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

Съгласно чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК, когато в същия или друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното произнасяне по спора, съдът спира производството. По силата на чл. 63З ГПК, вр. с чл. 144 АПК, решението на СЕС по преюдициалното запитване е задължително не само за съда, който го е отправил, но и за всички съдилища и учреждения в Република България. Когато е отправено запитване от национален съд на държава-членка и пред друг съд на държава-членка се поставят за решаване същите въпроси, за които е необходимо тълкуване на разпоредби от правото на Европейския съюз, вторият съд спира производството по делото до произнасяне на СЕС на основание чл. 63З, във връзка с чл. 631, ал. 1 ГПК.

В този смисъл и Определение № 501 от 16.01.2024 г. на ВАС по адм. д. №329/2024 г.,

VII о., Определение № 12242 от 11.12.2023 г. на ВАС по адм. д. №11466/2023 г., VII о., Определение № 571 от 18.01.2024 г. на ВАС по адм. д. №12331/2023 г., VII о. и др. В настоящото касационно производство следва да бъде извършена преценка на правилността на изводите на СРС относно законосъобразността на Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН]/11.06.2021г. на АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на "ПИМК" ООД, ЕИК хх, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500лева, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата.

Поставеният преюдициален въпрос по дело С-61/2023 г. на СЕС е именно във връзка със съответствието на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури и националната правна уредба, като разглежданата в настоящото производство, с която се предвижда налагане на имуществена санкция във фиксиран размер за нарушенията на правилата относно задължението за предварително установяване и заплащане на размера на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, при положение че е предвидена възможност за освобождаване от административнонаказателна отговорност при заплащане на т. нар. "компенсаторна такса". Решението по образуваното пред СЕС дело има пряко отношение с предмета на спора по настоящото КНАХД № 6212/2024г. на АССГ, с оглед на което и производството по него следва да бъде спряно, както и предвид заявеното от прокурора и ответника по касацията.

Мотивиран от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 01.11.2024 г., с което е даден ход по същество и делото е обявено за решаване.

СПИРА съдебното производство по КНАХД № 6213 по описа на АССГ за 2024 г., до постановяване на решение по дело № С-61/2023 г. на Съда на ЕС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЧЛЕНОВЕ